

formodet, at den skyldtes Vagabonder. Nej, hele vor Ildebrandsmisere beror paa det fuldstændig forældede og principstridige Grundlag, paa hvilket vor Brandforsikring, især af fast Ejendom og i Særelshed paa Landet, hviler. Denne Ordning beforder Forbrydelser, og den svækker den almindelige Interesse og Iver for at undgaa Ildebrande ved egen Forsigtighed og ved kommunale Brandslukningsmidler. Dette er i øvrigt fra forskellige Sider gjort gældende ved Sagens 1ste Behandling. Her ligger Grunden, og denne Lov — det vil den højtærede Justitsminister dog ganske sikkert indrømme — vil vise sig at være ganske betydningsløs i etisk Henseende og i Henseende til at skaffe Forbedringer paa disse Omraader.

Jeg skal derefter opfordre dem, der maatte tænke paa samme Maade som Mindretallet i denne Sag, til at stemme med os, for at vi dog senere kunne paavise, at vi ikke have været med til at fastslaa et saadant Princip her paa Rigsdagen.

Ejsing: Naar jeg som Brandforsikringsmand stemmer for det foreliggende Ændringsforslag, er det af rent praktiske Hensyn. Jeg er ikke blind for de Konsekvenser, som nu bleve nævnte af den sidste ærede Taler (Bramsen), ihvorvel jeg ikke kan indrømme, at Konsekvenserne ere saa store og vidtrækkende, som han vilde give det Udseende af. Men jeg ser paa de mange og store Skader, som Ildebrandene forvalde, og de mange Millioner, vi maa ud med, og jeg ønsker, at der kunde gøres noget for at formindske disse Skader. Jeg mener ikke, at det, at vi faa et Statspoliti, vil afskaffe alle Ildebrande, der vil blive meget tilbage, og der er jo mange andre Aarsager til Ildebrande end Ildspaaættelse. — Det ærede Medlem (Bramsen) antydede forskellige og nævnedesaaledes, at der er megen Uforsigtighed. Jeg syntes, han mente, at der var større Uforsigtighed paa Landet end i Købstæderne og i København. Det tror jeg nu egentlig ikke. Jeg tror, at der er større Uforsigtighed med Ild og Lys i Byerne end ude paa Landet. At der forvoldes mere Skade ved Ildebrand paa Landet end i Byerne, skal jeg villig indrømme, men det ligger deri, at Slukningsforanstaltningerne paa Landet ere meget daarligere, ligesom vore Byggeforskelde ogsaa ere meget daarligere.

Naar jeg vil stemme for Forslaget, er det, som sagt, rent praktiske Hensyn, der gøre sig gældende for mig. Jeg mener,

at der maaske kan opnaas noget ved at faa et bedre Politi, end vi nu have, og saa vil jeg ogsaa være med til at ofre noget derfor trods de Konsekvenser, der maaske kunne drages ud af den Omstændighed, at Brandforsikringsselskaberne blive beskattede, for at vi kunne faa mere Statspoliti. Vi haabe jo paa at faa noget Vederlag for de Penge, vi give ud, i Form af færre Brandskader. Om det Haab vil opfyldes, ved jeg ikke, men vi ønske, at et Forsøg skal gøres.

Jeg kunde have ønsket, da der nu udtrykkelig staar i Loven, at Brandforsikringsselskaberne skulle betale et Bidrag, at det ogsaa i § 1 havde været antydet, at Politiet særlig skulde tage sig af Efterforskning af Ildebrandenes Aarsager. Den ærede Ordfører sagde, at det netop var Meningen, og jeg antager, at den højtærede Justitsminister vil bekræfte det. Dermed have vi slaaet os til Ro, skønt vi kunde have ønsket, at det havde staaet i selve Loven. Jeg anbefaler altsaa, at vi stemme for Forslaget.

Justitsministeren (Bülou): Jeg takker Udvalget for den Forhandling, der har fundet Sted mellem anden og tredje Behandling, og for det Resultat, der er blevet Frugten af vort Samarbejde. Det er naturligvis med Beklagelse, jeg ser, at Kapitel I ikke kommer med i Loven, men det faldt jo ved anden Behandling, og det vilde derfor være ganske unyttigt at optage det igen. Imidlertid vil jeg, som jeg udtalte ved anden Behandling, fortsætte mit Arbejde for Retsplejelovens Gennemførelse og haaber til næste Aar at kunne forelægge Rigsdagen en Plan, hvorefter den kan gennemføres, idet jeg naturligvis derved vil tage alt muligt Hensyn til, at det kan gøres saa økonomisk, som det overhovedet er muligt.

Denne Lov bliver altsaa nu en Lov om Oprettelsen af et Statspoliti, og den Organisation, der er foreslaaet i Ændringsforslagene, kan jeg fuldt ud tiltræde. Jeg haaber, at den maa blive til Gavn for Korpsset og ogsaa til Gavn for Landet — det sidste er jo det vigtigste. Jeg mente oprindeligt, at man kunde undvære en Politichef, og jeg tror endnu, at man maaske kunde undvære ham, men jeg indrømmer, at han vil kunne gøre god Nytte baade ved Organisationens og ved den daglige Gerning, ved Tilsynet med Betjentene, og navnlig ogsaa ved at lede Arbejdet de Steder, hvor der er begaaet større Forbrydelser, og hvor man trænger til en